

ASHA ARCHIVES 3717

॥०६॥ ॐ नमः श्रीगणेशाय ॥ श्रीसूर्याय नमः ॥ ॥ अर्जुनोवाच ॥ ज्ञानञ्च धर्मश्च स्त्रानोऽप्युत्थाप्य
ह्यतरं मरुत ॥ मया हस्तपदि स्थातुं वाञ्छयं स च राक्षसः ॥ १ ॥ सूर्यस्तुतिमयः श्रीवक्त्रमर्हसि वामा
धव ॥ भक्तापृच्छामि देवेश कथयेत्स्वप्नसादृतः ॥ २ ॥ सूर्यभक्तिकरिणामिदं सूर्यं प्रपूज
येत् ॥ तर्ह्यश्रोतुमिहामित्यसौ देव पादव ॥ ३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ रुद्रादिदेवतैः सर्वैः पू
ष्टेन कथितं मया ॥ तदहं कर्म विन्यासं शृणुष्व त्वेन पाण्डव ॥ ४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ नारायण
सुरश्रेष्ठ पृच्छामि त्वं महाद्यशः ॥ कथमादित्यसुद्यन्तमुपतिष्ठेत्सनातन ॥
५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधुपापार्थमहाबाहो बुद्धिमानसि पाण्डव ॥ यन्मा

१०५

एतत्सुपस्थानत्रयविज्रं विभावसोः सर्वमंगलमांगल्यं सर्वपापप्रणाशनं॥ सर्वशेष
शमेन मायुर्वर्द्धनमुत्तमै॥७॥ अमित्रदमनं पार्थ संग्राहे जयवर्द्धने॥ वर्द्धनं धनपुत्राणा
नादित्यहृदयं च॥८॥ यच्च त्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः॥ त्रिष्वलोकेषु विश्रुतांति निम्ने
य सकले परं॥९॥ देवदेवं नमस्कृत्य प्रातरुत्थाय चार्जुन॥ विद्यान्यनेकैरूपाणि न स्पृशे स्मर
ण दपि॥१०॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सूर्यमारुधयेत्सदा॥ आदित्यहृदयं नित्यं जाप्य नुहुष्णपा
ण्डव॥११॥ ॐ अस्य श्री आदित्यस्तौ त्रिमंत्रमन्त्रस्य श्री हृद्मन्त्रः श्री सूर्यनाम रायणे दे
वताः अनुष्टुप् छंदः हरितहरय रथं दिवाकरं घृणिरिती वीजं नमोनगवते जितवेश्वर

आ०६ जातवेदसेनमश्रुतिशक्तिः नमो भगवते आदित्यायैकी लकं मम सर्व पाप क्षयार्थं सर्वभि
 रफल प्राप्तिं जपे विनियोगः॥ ॐ अर्कं नुमुर्दि विन्यस्य ललाटे तु रावं न्यसेत्॥ वि
 न्यसेत्त्रयोः सूर्यं कर्णयोश्च दिवाकरं॥ १२॥ नासिकायां न्यसेद्भानुं मुखे वै भास्करं
 न्यसेत्॥ पर्जन्यामो षयोश्चैव तीक्ष्णं निद्रानरं न्यसेत्॥ १३॥ सुवर्णं रेतसं कर्णे स्क्व
 यो स्तीक्ष्णं तेजसं॥ बाह्वोस्तु पूषणं चैव मित्रं चैव तुष्टुतः॥ १४॥ वारुणं दक्षिणे हस्ते
 त्वष्टारं वामतः करे॥ हस्ताबुध्नकरः पातु हृदयं नृगं भस्मिमान्॥ १५॥ उदरं नृपमवि
 द्या ददितुं नाभिं मण्डले॥ कथ्यानुविन्यसेद्दं सं रुद्रमूर्खं स्म विन्यसेत्॥ १६॥ जान्वा

राम
 २

स्मृगो पतिं न्यस्य सवितारं तु जघयो॥ पादयोः स्म विवस्वतं तु लफ्योश्च दिवाकरं॥ १७॥ गार्ह
 ह्यतस्मै तमो ध्वंसं भगवत नरं न्यसेत्॥ सर्वोद्ग्रेषु स ह्नां मुदिजिह्वदिक्षु भयं न्यसेत्॥ १८॥
 एवमादित्या विन्यासे देवानां अपि दुर्लभं॥ इमे भक्ता न्यसेन्नाथं सयाति परमं गतिं॥ १९॥
 कामक्रोधद्वेषतात्याघा मुच्यते नात्र संशयः॥ सर्पादपि भयं नैव सं ग्रामे च पथि च पि
 ॥ २०॥ रिपुसंघट्टकालेषु तथा चौरसमागमे॥ त्रिसन्ध्यं जपेदो न्यासं माहापातकना
 शने॥ २१॥ कुपु व्याधिस्तथा ददुरेणुश्च विविधास्तथा॥ जपेत्तस्मै नश्यन्ति भक्ताश्च
 शत्रुतर्जुना॥ २२॥ आदिमंत्रं संयुक्तमादित्यं भुवनेश्वरं॥ आदित्यानां परे देव आदि

न्या

आह०

तः परमेश्वरः ॥ २३ ॥ आदित्यमर्चयेद्ब्रह्मा आदित्यमर्चयेद्दिवः ॥ यदादित्यमयं ते नो मम
तेजस्तदजुन ॥ २४ ॥ आदित्यपश्यते येन न ते पश्यति मानरः ॥ त्रिसन्ध्यामर्चयेत्स
यमर्चयेद्यः परं नरः ॥ २५ ॥ दारिद्र्यं त्रैवपश्यति सप्तजन्मतुषार्थिव ॥ त्रैयुष्मन्नुत्र
योमश्रुं त्रयो वेदाश्च यो गयः ॥ २६ ॥ प्रणवस्त्वं तु यः सूर्यस्तु रीयत्वं नमो नमः ॥ अ
जाय लोकत्रयभावनाय सर्वात्मने गोपठयेदृषाय ॥ सूर्याय स्वर्गप्रलयो भवाय
नमो महाकाशुणिकोत्तमाय ॥ २७ ॥ सततं कथितं पार्थ ह्यादित्यहृदयं मया ॥
यद्ब्रुवामुच्यते पापैः सूर्यलोकं स गच्छति ॥ २८ ॥ आदित्यः सविता सूर्यः खगः पू

राम
३

षा गभस्तिमान् ॥ सुवर्णस्फटिको ज्ञानुः स्फुरतो विष्णुतापनः ॥ २९ ॥ हिरण्यगर्भस्त्रिशिराः
स्तपनो भास्करो रविः ॥ मार्तण्डो गोपतिः श्रीमान् कृतज्ञश्च तापवान् ॥ ३० ॥ तमिन्द्र
हा भगो हंसो नाशाय तमो नुदः ॥ सुहो विरोचनः केशी सहस्रांशुर्महाप्रभुः ॥ विवस्वा
न्यषण्णो मृत्युर्मिहरेति प्रतापवान् ॥ धर्मरश्मिः पतङ्गश्च शरण्यो मित्रहारविभ ॥ ३१ ॥
दुर्विज्ञेयगतिः सूरसेनो राशिर्महायशः ॥ शम्भुश्च त्राकुदो धौम्यो ह्यवकाप्रदायकः
॥ ३२ ॥ अशुमानुत्तमो देवर्षिर्गोपुः सामस्वच ॥ हरिदम्भः कर्मसाध्वी सप्तसहिर्मरी
चिमान् ॥ ३३ ॥ अग्निगर्भो दितेः पुत्रः शम्भुस्तिमिरणाशनः ॥ पूषा विष्णुभरो मित्रः सु

आ० ह०

वर्गः सुप्रदीपकः ॥ ३१ ॥ आतापीम एउली भानु स्नापनो विश्व तापनः ॥ कृतविष्णो महा
तेजाः सर्वरत्नमयोद्भवः ॥ ३२ ॥ अक्षरश्चाक्षरैव प्रभाकरादेवाकरौ ॥ च नुश्च नु
द्भो धौ मोहव्यकवा फल प्रदः ॥ ३३ ॥ अङ्गारकोद्भेदो गस्त्यारक्ताङ्गश्चा गवर्द्धनः
बुद्धो बुद्धासनो बुद्धिर्बुद्धात्मा बुद्धिर्वर्द्धनः ॥ ३४ ॥ बृहद्भानुर्वर्द्धो सो बृहद्भामा बृहस्पतिः
शुक्लश्च शुक्लरेताश्च शुक्लाङ्गः शुक्लभूषणः ॥ ३५ ॥ शनिमान् शनिरूपस्तु शनिर्गह्व
तिसर्वदा ॥ अनादि एदिरूपस्तु आदित्यो दिक्वतिर्यमः ॥ ३६ ॥ भानुमा भानुरूप
स्तु स्वर्मा भानुदीप्तिमान् ॥ धूमकेतुर्महाकेतुः सर्वकेतु रनुत्तमः ॥ ३७ ॥ तिमिर

राम
४

ङ्गारनः शम्भुस्त्वष्टामार्त्तशङ्खसवचः नमः पूर्वाय गिरये दक्षिणाय नमो नमः ॥ ३८ ॥ तः
पश्चिमाय गिरये चोत्तराय नमो नमः ॥ नमः पश्चिमाय नमो नमः ॥ दक्षिणाय नमो नमः ॥
३९ ॥ नमो नमो सूर्याय आदित्याय नमो नमः ॥ नमो विश्वप्रवोधाय नमो अग्नि
होत्रिभवे ॥ ४० ॥ ज्योतिषे च नमस्तुभ्यं शानाक्षाय नमो नमो ॥ प्रदीपाय प्रगल्भाय
पुगान्ताय नमो नमः ॥ ४१ ॥ नमस्तैरोत्पतये पृथिवीपतये नमः ॥ नमो ह्यरो वष
ट्कारसर्वयज्ञे नमो नमः ॥ ४२ ॥ ऋग्वेदादियजुर्वेदसामवेदनमो सुते ॥ नमो ह्यत्क
वर्णाय भास्कराय नमो नमः ॥ ४३ ॥ जया यजय भद्राय हरिदश्याय ते नमः ॥ दिव्याः

आ०६

यदिव्यरूपायग्रहाणोपटयेनमः॥४७॥नमस्तैलोक्यनाथायभूतानापटयेनमः
नमस्तैसुचयेनित्यंनमःकुरुकुलात्मने॥४८॥नमोवैकल्पनाशायनमस्तैज
जदात्मने॥त्वज्यातिस्त्वद्युतिर्ब्रह्मात्वंदेवाधिपटयेनमः॥४९॥त्वमेवरुद्रोरु
द्रुत्मावायुरग्निस्त्वमेवच॥योजनामांसरुस्त्रेहृद्देशतेहृच्चयोजने॥५०॥एकेन
निमिषादेनक्रममाननमोस्तुते॥अग्रतश्चनमस्तुभ्यंपृथुतश्चनमोस्तुते॥५१॥
पाश्वेतश्चनमस्तुभ्यंनमस्तैचास्तुसर्वतः॥नमःसुरारिनाशायसोमसूर्याग्निच
क्षुषे॥५२॥नमोवेदायर्षीमायसर्वमंत्रमयायच॥अरुणोमुद्यमासेतुसूर्योवै

राम
५

फाल्गुणे तथा॥चैत्रमासेतुवेदांगोभानुवैशाखतापनः॥५३॥ज्येष्ठमासेतुपेदिनुआ
षाढेतुपेदेरविः॥मभस्तिःश्रावणमासेयमोभाद्रपदेतथा॥५४॥हिरण्यरेताचायिन्या
कार्तिकेचदिवाकरः॥मित्रोमार्गशिरमासेपौषेविष्णुस्सनातनः॥५५॥इत्येतेद्वादशा
दिवाःकाश्यपेयाःप्रकीर्त्तिताः॥उग्ररूपामहात्मानसपत्नेविश्वरूपिणः॥५६॥यर्मर्षका
ममोक्षाणामवशंहेतवो नृप॥संप्रापहुरश्वैव आदित्योयःप्रपूजयेत्॥५७॥एकथा
दशथाचैवशतथाचसहस्रथा॥तपन्निविश्वरूपेणसंदरुति सजनिच॥५८॥
एषविष्णुःशिवश्चैवब्रह्माचैवप्रजापतिः॥महेश्वरोमहेश्वरश्चंद्रयमोवरूणएवच

५९

आ०६०

नक्षत्रग्रहताराणामधिपोविम्बमावर्तः॥६०॥ वायुरग्निर्ब्रह्माध्यात्मोऽक्षरः स्वयं प्रभुः
एष देवो हि देवानां संहर्ता रक्षकस्तथा॥६१॥ एष लोकानुकारश्च सप्तदीपाश्च सा
गरा॥ एष पाताललोकाश्च दैत्यदानवरश्च साः॥६२॥ एष धाता विधाताश्च वीर्य
क्षत्रं पराक्रुतिः॥ यश्च सर्वप्रजानितं संवर्द्धयति रश्मिभिः॥६३॥ यश्च बषट् स्वधा स्वा
दाहो श्रीश्च पुरुषोत्तमः॥ सर्वदेवात्मको देवः सृष्टो यत्नः सनातनः॥६४॥ ईश्व
रः सर्वभूतानां परमेश्वी प्रजापतिः॥ कालात्मा सर्वभूतात्मा वेदात्मा विश्वतो मुखः॥६५॥
जन्ममृत्युजरा व्याधिसंसारमयनाशनः॥ दारिद्र्यमसनखंसी श्रीमान्पातुर्दिवा क

राम
६

रः॥६६॥ विकर्त्तनो विवस्वाश्च मार्त्तलोभास्करोरविः॥ लोकप्रकाशकः श्रीमान्
लोकचक्षुर्महेश्वरः॥६७॥ लोकसाक्षी त्रिलोकेशः कर्त्तारुर्त्ततमिश्नहा॥ तपनः
पावनश्चैव शुचिः सप्ताश्ववारुनः॥६८॥ गभस्तिर्हंसो ब्रह्मण्यः सर्वदेवनमस्क
तः॥ आयुराग्रेयमैश्वर्यधनवर्द्धनमन्त्रिरे॥६९॥ यस्पृष्टा दासंतुष्टिरादि
तहृदयं पठेत्॥७०॥ इत्येतैर्त्रिमभिः प्राज्ञादितुं स्तोति नित्यशः॥७०॥ प्रातरु
त्थाय कौन्तेय तस्य रोगभयं कुतः॥ पातकान्मुच्यते पार्थ व्याधिभ्यश्च न संशयः
॥७१॥ एकसंध्यं हि संध्यं वा सर्वपापैः प्रमुच्यते॥ त्रिसंध्यं जापमानन्तुपशेच पुर
मपदं॥७२॥ यदि वा कुरुते पापं तदहः प्रतिमुच्यते॥ यदा प्राकुरुते पापं तदा त्रा

आ०६० प्रतिमुच्यते॥७॥ आदुर्विस्फोटकुष्ठानिमण्डलानिविचर्चिकाः॥ ये चान्येदुष्टरोगा
 अत्यतिसारदयोऽज्वलाः॥७४॥ जपमानस्य न स्यन्ति जीवे च शरदां शतं संवत्सरैर
 मरणं यदा तस्य धुवं भवेत्॥७५॥ आशीर्षपश्यति ह्यायामहोरात्रं धनञ्जयः॥ यस्त्वि
 दं पठते मन्त्रावारमानोर्महात्मनः॥७६॥ प्रातःस्नाने कृते पार्थस्य काग्रकृतमानवः
 सुवर्त्म च ह्युर्भवति न चो धनुष जायते॥७७॥ पुत्रवा न्धनसंपन्नो जायते नीरुजः
 सदा॥ आदित्यहृदयं पुराणं सूर्यं नाम विभूषितं॥७८॥ श्रुत्वा च निखिलं पार्थ सर्वं
 पैः प्रमुच्यते॥ अतः परतरं नास्ति सिद्धिर्का मस्याप्युदव॥७९॥ एतज्जपति कौ नै यपे

राम
७

न श्रेयो ह्यवाप्स्यति॥ आदित्यहृदयं पुराणं यः पठेत्सु समाहितः॥८०॥ भूँहन्मुच्यते
 पापा कृतं प्रो गोप्ता स वच॥ यद्दंष्ट्ररुण्यान्नि त्वं जपे ह्यपि समाहितः॥८१॥ सर्वं पा
 पं विमुक्तात्मा सूर्यं लोके भूयते॥ अपुत्रो लभते पुत्रं कुजत्मा जन्म चाप्नुयात्॥८२॥
 कुरोगी मुच्यते रोगा दुःखा यः पठते सदा॥ यस्त्वादित्यदिने पार्थनाभिमात्रे दके स्थित
 ॥८३॥ उदयाचलमारुह्य भस्करं प्रणते स्थितः॥ जपते मानसा मन्त्रा श्रुत्वा ह्यपि
 भक्तितः॥८४॥ स याति परमं स्थानं यत्र देवो दिवाकरः॥ अमित्रदमनी पीडां यदा क
 र्त्तुं समारभेत्॥८५॥ तदा प्रति कृती कुर्यात् कुत्रोच्चरणं शुभं॥ आक्रम्य वामपादेन आदित्यह

७८

आ०८० दयंतेपेता॥६६॥ॐ ह्रीं मारी स्वाहा॥ॐ ह्रीं मारी स्वाहा॥ॐ नीरीं स्वाहा॥त्रिभिश्च
 रोगी भवति ज्वरं भवति पञ्चभिः॥जपेत्सुसप्तभिः॥पार्थरक्षसस्तनुमाविशेत्॥६७॥
 राक्षसेनाभिभूतस्य विकारां कुनुपा रावगा यते नृत्यते नय आस्फोटयति धावति॥
 ६८॥शिवारुतं प्रकुरुते हसते क्रन्दते पुनः॥सर्वं संपीड्यते पार्थयद्यपि स्यामहे स्वरः॥
 ॥६९॥किं पुनमानुषः कश्चिच्छे चारविवर्जितः॥पीडितस्य न संदेहो ज्वरं भवति
 दारुणः॥७०॥यदा चानुग्रहतस्य कर्तुमिच्छेत् कुर्यं करं॥तदा सलिलमादाय जपे
 न्मन्त्रं सरवुधः॥७१॥ॐ नमो नगवते तस्मै॥दित्याय नमो नमः॥जयाय जय

राम
 ६

भद्राय हरिदश्यायते नमः॥७२॥स्नापयेत्तेन मंत्रेण शुभं भवति नान्यथा॥अन्यथा च न
 वेदोषो न शपते नात्र संशयः॥७३॥स्तव स्तेनिखिलं प्रोक्तं पूजां चैव निबोध मे॥उपलिप्य
 शुचौ देशे नियतो वाग्यतः शुचिः॥७४॥हृत्तं वाचतुरस्रं वामे रात्रं गोमयेन तु॥अष्ट
 पत्रं लिखेत्पद्मं लिप्यं गोमयमरात्रं॥७५॥पूर्वपत्रे लिखेत्सूर्यमाग्रे यं तुरविं न्य
 सेनायाम्पञ्चैव विवश्च नानैर्ऋत्यां तु भगवत्सत्ता॥७६॥वारुणं वरुणं विद्याद्वा
 युवां मित्रमेव च॥आदित्यमुत्तरपत्रे ईशानां विष्णुमेव च॥७७॥मद्योतुभा
 स्वरं विद्यात्क्रमेणैव तमश्च येत्॥अतः परं प्रवक्ष्यामि ब्रह्म कामस्य भारत॥७८॥

आ०६ मरुतजसमुद्यनं प्रणमेत कृतं जलिः॥ सकेशरणिपद्धारिणकरवीरणिपाल
 व॥॥॥ तिलतण्डूलसंयुक्तं कुशगन्धोदकेन तु॥ स्मृचन्दनमिश्राणि कृत्वा
 वैताम्रभाजने॥१००॥ ॐ स्वासिरसित्पात्रं जानुभ्यां धरणिगतः॥ मंत्रपूतयु
 डाकेशदद्यादर्घ्यं गभस्तिने॥१०१॥ ॥ ॐ विद्याकिरि किरिकुटुकटुकषेसर्वा
 र्थसाधनी स्वाहा॥ ॐ ह्रीं क्लीं हूं सः सूर्याय नमो स्वाहा॥ ॐ ह्रीं खं खं खं स्वाहा
 सूर्यमूर्तये स्वाहा॥ स्वर्लोकोय सूर्यमूर्तये स्वाहा॥ नमोस्तु सूर्याय सूर्य
 रश्मये नमोस्तु वैश्वानरजातवेदसे॥ त्वमेव चार्घ्यं प्रतिगृह्ण गृहे देवाधिदे

रमः
 ६

वायनमो नमस्ते॥१०२॥ नमो भगवते तुभ्यं नमस्ते जातवेदसे॥ नमर्घ्यं न
 याभानो त्वं गृह्णानमोस्तुते॥१०३॥ एही सूर्य सूर्यां शोते जो राशे जग
 त्पते॥ अनुकंपय भक्त्या गृह्णानमोस्तुते॥१०४॥ ॐ नमो भगवते
 सूर्याय नमः॥ अक्षयतेजसे नमः॥ आदित्याय नमः॥ शिवाय नमः॥ आदित्य
 च्छिवं विद्यादिवमादित्यरूपिणं॥ उभयोरनरं नास्ति आदित्यस्य शिवस्य
 च॥१०५॥ एतदिदं मयं कर्तुं पुरुषो वै दिवाकरे॥ यत्र व्यालान् न वाधते
 आधिभानं न भयं कचिन्॥१०६॥ उदये ब्रह्मरूपस्तु मध्यां द्वे तु महेश्वरः॥ अ

आ०६० ॥ इमाने स्वयं विष्णु स्त्रयी रूपी दिवाकरः ॥ १०० ॥ नमो भगवते तुभ्यं नमस्ते जात
 वेदसे । ममाद्यं प्रतिगृह्ण त्वं देव देवनमोस्तुते ॥ १०१ ॥ हिमघ्राय नमो घ्राय र
 धो घ्राय नमो नमः ॥ अकृतघ्राय देवाय तस्मै सूर्यात्मने नमः ॥ १०२ ॥ हरितह
 यरथं दिवाकरं कनकमयाम्बुजरेणुपिंजलं । प्रतिदिनमुदयेन वन्नवंशर
 णमुपैति हिरण्यरेतसं ॥ १०३ ॥ जय जय श्रविजयो जितप्राणे जितश्रमः
 तमो जयोजितक्रोधो वाजिनः सप्तकीर्तिताः ॥ १०४ ॥ नत्तत्र व्यालावाधने व्या
 धिम्यश्च भयं न च ॥ न नागेभ्यो भयं चैव न च भूतभयं क्वचित् ॥ १०५ ॥ अ॥

रामः
 १०

गिशत्रुभयं नास्ति धार्मिकेभ्यस्तथैव च । दुर्गतिं तरते घोरां प्रजाश्च लभते प
 शून् ॥ १०६ ॥ सिद्धिकामो लभेत्सिद्धिः कन्याकामस्तु कन्यकाः । एतत्पठति कौ
 नेयभक्तियुक्तेन चेतसा ॥ १०७ ॥ अश्वमेधसहस्रस्य वाजपेयसप्तानि च
 कन्याकोटिसहस्रस्य दत्तस्य फलमाप्नुयात् ॥ १०८ ॥ इदमादित्यहृदयं यो धी
 ते सप्तकनरः सर्वपापविशुद्धात्मा सूर्यलोके महीयते ॥ १०९ ॥ नास्त्यादित्य
 समो देवो नास्त्यादित्यसमा गतिः ॥ प्रत्यक्षं भगवान् विष्णुर्यत्र विश्वं प्रति
 ष्ठति ॥ ११० ॥ गवां शतसहस्रेण समग्रदत्तेन यत्फलं तत्फलं लभते नि

आ०६

तं शान्तात्मा सौतियो रविं ॥ ११८ ॥ यो धीते सूर्य हृदयं सकलं सुफलं भवेत् ॥
अष्टा नं ब्राह्मणानां नुलिखित्वा च समर्पयेत् ॥ ११९ ॥ ब्रह्म लोके ऋषीणां
च यत्र नामानुषेष्टपि जायते मानुषो वापि जातिस्मरत्वमाप्नुयात् ॥ १२० ॥
अजाय लोकत्रयपावनाय सर्वोत्तमने गोपतये वृषाय । सूर्याय सर्वप्रल
यान्तकाय नमो महाकाशेण कोत्तमाय ॥ १२१ ॥ विवस्वते ज्ञाने भूतान्तरे न
ने जगत्प्रदीपाय जगद्धितैषिणे । स्वयं भुवे दीप्तिमहस्र च क्षुषे सुरोत्तमा
यामिततेजसे नमः ॥ १२२ ॥ सुरैरणैः परिसंविताय ॥ हिरण्यगर्भाय हि

रामः
११

रामयायामहात्मने मोक्षप्रदाय नित्यं नमो स्तुते वासरकारणाय ॥ १२३ ॥ आ
दित्यस्त्वर्चितो देवैरादित्यं परमं परं । आदित्यो मातृको भूत्वा चादित्यो वा अ
यं जगत् ॥ १२४ ॥ आदित्यं पश्यते भक्ता ध्रुवं पश्यति मान्तरः । आदित्यं पश्य
ते भक्ता स नो पश्यति मान्तरः ॥ १२५ ॥ त्रैगुण्यं नुत्रयो वेदास्त्रयो द्वापिस्त्रयो
अयः ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च तुरीयं स नमो स्तुते ॥ १२६ ॥ नमस्तु वित्रे जगदे
कचक्षुषे जगत्प्रसूतिस्थितिनाहते तवे । त्रयीमया यन्त्रिगुणामधारिणे वि
रिञ्चिनाय राशे रक्षामने ॥ १२७ ॥ अयस्योदये नेह जगत्प्रबुध्यते प्रवर्त

आ० ह० ते चाखिल कर्म सिद्धये । ब्रह्मण्य नारायण रूद्रवन्दितः सनः सदा यद्वत्तु
 मङ्गलं रविः ॥ १२५ ॥ नमोस्तु सूर्या यसहस्ररश्मये सहस्रशः खान्वितस्त
 भवात्मने ॥ सहस्रयोगोद्भवभावभाजिने सहस्रसंख्यायुगधारिणेः
 नमः ॥ १२६ ॥ ॥ यन्मण्डलं दीप्तिकरं विशालं रत्नप्रभन्ती ब्रह्मनादिरू
 पं । दूरिदुःखक्षयकारणं च पुनातु मातस्वितुर्वरेण्यं ॥ १२७ ॥ यन्मण्ड
 लं देवगणैस्तु पूजितं विप्रैस्तु तिर्भावनमुक्तिं कोविदं तं देवदेवं प्रणम्य
 मिसूर्यं पुनातु मां ब्रह्मसनातिनं परं ॥ १२८ ॥ यन्मण्डलं ज्ञानमयं च गमं त्रिलो

रामः

१२

क्यपूज्यं त्रिगुणात्मरूपं समस्ततेजोमयदिव्यरूपं पुनातु मातस्वितुर्वरे
 ण्यं ॥ १२९ ॥ यन्मण्डलं व्याधिविनाशदक्षं यद्व्यजुः सामसुसंप्रगीतं । प्रका
 शितं येन च भूर्भुवः स्वः पुनातु मातस्वितुर्वरेण्यं ॥ १३० ॥ यन्मण्डलं वेद
 विदो वदन्ति ह्यमर्त्यमर्त्याः सुरसिद्धसंघाः । यद्यो गिनां योगयुजां च
 संघाः पुनातु मातस्वितुर्वरेण्यं ॥ १३१ ॥ यन्मण्डलं सर्वजनेषु पूजितं ज्यो
 तिश्च कुर्यादिरुमर्त्यलोके यत्कालकालादिमनादिरूपं पुनातु मात
 स्वितुर्वरेण्यं ॥ १३२ ॥ यन्मण्डलं विष्णुचतुर्मुखा ख्यपदक्षरं पापविह्वल

श्री० ह० ॥ यत्कल्पकल्पक्षयकारणाच्च पुनातु मां तत्सवितुर्वरेणं ॥ ७ ॥ यन्म
 ण्डलं मूढमतिप्रबोधंधर्मसहस्रनिकुरते जनानां । तत्सर्वपापक्षयकारणं च
 पुनातु मां तत्सवितुर्वरेणं ॥ ८ ॥ यन्मण्डलं विश्वसृजं प्रसिद्धमुत्पत्तिरक्षा
 प्रलयप्रसिद्धं । यस्मिन् जगत्संहरते खिलं च पुनातु मां तत्सवितुर्वरेणं ॥
 ९ ॥ यन्मण्डलं सर्वगतस्य विष्णोरात्मा परंधाम विबुद्धतत्वं । सुक्ष्मान्तकैर्यो
 गरतैः प्रसिद्धं पुनातु मां तत्सवितुर्वरेणं ॥ १० ॥ यन्मण्डलं ब्रह्मविदेवद
 निगायनियचारणसिद्धिसंधाः । यन्मन्त्रिनो मंत्रविदः स्मरन्ति पुनातुः

रामः
 १३

८
 मां तत्सवितुर्वरेणं ॥ ११ ॥ यन्मण्डलं ब्रह्मविदोपगीतं यद्योगिशिरोयोगपथा
 नुगमांतं देवदेवंप्रणामासुर्यो पुनातु मां तत्सवितुर्वरेणं ॥ १२ ॥ मण्ड
 लास्तु ममिदं पुंन्यः पथे तत्समाहितं सर्वपापविशुद्धात्मा सूर्यलोके
 महीयते ॥ १३ ॥ ध्येयः सदा सविद्धं मण्डलमध्यवर्ती नारायणः सरसि
 जासनसन्निविष्टः । केयूरवाद्यकरकुरङ्गलवान्किरीटीहारी हिरण्य
 वपुर्दृढशंखचक्रः ॥ १४ ॥ सशंखचक्रं रविमण्डलस्थितं कुशेशयाकान्त
 मनोनामच्युतं । भजाभिबुद्धातपनीयरूपिणं सुरोत्तमं चित्राविभूषणं ज्व

आ ७८०

॥ १४४ ॥ वेद वेदाङ्ग शरीरं दिवा दिदिप्र करं परं । रक्षो घ्नं रक्तवर्णं च सृष्टि संहार
कारकं ॥ १४५ ॥ लोकप्रभाकरश्चैव लोकचक्षुर्महेश्वरः । तपनपापनश्चैव शुचिः
सप्ताश्ववाहनः ॥ १४६ ॥ एकचक्ररथो यस्य दिवा कनकभूषितं । समेव भवतो सुप्री
तं पद्मं हस्तादिवाकरः ॥ १४७ ॥ आदित्यं प्रथमं त्रामद्वितीयं तु दिवाकरं । तृतीयं भास्करं
चतुर्थं तु प्रभाकरं ॥ १४८ ॥ पञ्चमं तु सहस्रांशुं षष्ठं त्रैलोक्यलोचनं ॥ १४९ ॥ सप्त
मं हरिदम्बं च अष्टमं तु अरुणं तिनवमं दिवाकरं प्रोक्तं दशमं सूर्यमेव च ॥ १५० ॥
एकादशं त्रिमूर्तिं च द्वादशं त्रिदशात्मकं । द्वादशैतानि नामानि प्रातःकाले च यः प

रामः

१४

ठेवा दुःस्वप्नं नश्यते तस्य सर्वदुःस्वप्नश्च नश्यति ॥ १५१ ॥ ददुक् पुद्गलश्चैव सर्वकामः प्र
वर्द्धते । यः पठेत्प्रातरे वा क्रिमि कृत्वा नित्यं मिदं नमः ॥ १५२ ॥ सोऽस्वमा युक्त्यारोप्य
लभते मोक्षमेव च । अग्निमीडेन मोक्षं भ्यं इषेत्वोर्जस्वरूपिणे ॥ १५३ ॥
। त्राम आयाहि वीतस्त्वं नमस्ते ज्योतिषापते । शत्रो देवी नमस्ते भ्यं जगच्चक्षु
र्नमोऽस्तुते ॥ १५४ ॥ पद्मासनः पद्मकरः यद्गर्भसमद्युतिः । सप्ताश्वरथं संस्य
श्च दिभुजः स्यात्स हारविः ॥ १५५ ॥ आदित्यस्य नमस्कारं ये कुर्वन्ति दिने दिने

आ० ह० जन्मान्नरसहस्रेषु दारिद्र्यं नैव जायते ॥ १५६ ॥ नमो धर्मविधानाय नमस्तु कृत
 साक्षिणे नमः प्रत्यक्षदेवाय भास्कराय नमो नमः ॥ १५७ ॥ उदयगिरिमुपेतं भास्व
 रं पद्महस्तं सकलभुवनत्रयं रत्नरत्नोपभयं ॥ तिमिरकरि मृगे नृबोधकं पर्यायिनी
 नां सुरवरमभिवन्दे सुन्दरं चिदादीपं ॥ १५८ ॥ इति श्री भविष्योत्तरपुराणे श्री क
 ण्वाज्युनसम्वादे आदित्योदयनामस्तोत्रं समाप्तम् ॥ ॥ श्री भो ॥
 चन्द्रमणिकान्तं जगत्कलहं यदापमी ॥ स्वर्गशक्तनिवासार्थं द्वापराय नमः ॥ श्री श्री जीनाथाय नमस्तु नमः

रामः

१५